

DISPUTATIO JURIDICA, ^{47619.}
_{XXXXI}

De

USUCAPIO-
NIBUS, ET LONGI
TEMPORIS PRÆSCRIP-
TIONIBUS, ^{16298.}

Quam,

Auspice CHRISTO,

Præside,

Clarissimo & Consultissimo

D.N SIGISMUNDO ^{Slath/} J. U. D. FLO-
RENTISSIMÆ ARGENTORATENSIVM UNI-
VERSITATIS PROFESSORE ORDINARIO, ET P. T.

Facultatis Juridicæ Decano dignissimo: Præceptore &

Fautore suo ad dies vitæ co-

lendo:

*Publico Examine subiciet in Auditorio
Jurisconsultorum:*

Ad diem Martii,

JOHANNES JACOBUS KAMM
Argentinenſis.

ARGENTORATI.

Typis WILHELMI CHRISTIANI GLASERI
A ademiæ Typographi.

ANNO M. DC. XXIX.

23

VIRIS
ADMODUM REVERENDIS,
CLARISSIMIS ET DOCTISSIMIS,

DN. M. GEORGIO HUBIO { Templi
DN. M. CLEMENTI BRECHTIO { Divi Ni-
colai An-
tistitibus vigilantissimis:

DNN. Fautoribus suis summo perè
colendis:

Hoc Exerctium Academicum

D. C. O.

JOHANNES JACOBUS KAMM
Author & Respondens.

DISPUTATIO JURIDICA

De Usucapionibus & Longi Temporis
Præscriptionibus.

In Nomine Domini Nostri
JHESU CHRISTI.

UM Imperator Justinianus modis acquirendi ex Jure Civili annumeret quoq; *Usucapionem & longi temporis præscriptionem*, in §. ult. *Inst. de usu & habit. pr. Inst. h. t. de iis in præsentiarum non pro materiz dignitate & excellentia; sed ingenii tenuitate publici exercitii gratiã proponere aliquid placet.*

THESIS PRIMA.

Usucapionis vocabulum rectè ab usu & capione dictum esse statuunt *Wesemb. in n. n. 2. h. t. Schneid. in Comment. Inst. n. 5. h. t. & alii*, ubi per vocabulum *Ulus*, intelligi potest possessio. l. 115. ff. de V. S. l. 20. 30. ff. Ex quib. caus. maior. Capere verò idem est, atq; acquirere dominium. l. 3. ff. h. t. Colleg. Jurid. Argent. lib. 41. tit. 3. thes. 1.

Etymologia

I I.

Præscriptio dicitur à præscribendo: & frequenter in Jure nostro usurpatur pro Exceptione, tam peremptoriã, quàm dilatoriã, ut in rubr. C. de except. & præscript. l. 50. §. 1. 2. l. 51. §. iii. ff. de jud. vid.

A

23

C. J. A. lib. 44. tit. 1. th. 33. eâ præcipuè, quæ ex lapsu certi temporis oritur. l. 1. ff. de div. temp. præscript. & tit. C. de præscript. 30. ann. Hic accipitur pro longi temporis possessione & acquisitione, sive pro acquisitione domini per longum tempus: quo sensu hoc vocabulo utitur Imperator in rubr. Inst. h. t. & §. 5. Inst. per quas personas cuiq; at q. & Doctores serè communiter. Dicitur autem præscriptio. quali temporis præfinitio. Legibus enim præfinitum est tempus, intra quod fieri debet repetitio rei à domino, sub pœna amissionis. Schneid, Instit. h. t. n. 6.

III.

Homonymia.

Usucapionis vocabulum est $\mu\omicron\lambda\upsilon\sigma\eta\mu\omicron\nu$. Gebhard. tract. de usucap. cap. 1. §. 1. n. 7. plerunq; tamen rebus mobilibus serè attribuitur. rub. §. 7. Instit. h. t. & passim. Non rarò tamen rerum quoq; immobilium acquisitionem comprehendit. pr. §. 1. 2. Inst. h. t. l. 21. 3. §. 2. & pass. ff. eod.

IV.

Præscriptio verò in rebus immobilibus & juribus potissimum locum habet. Schneid. h. t. n. 9. quamvis etiam eam ad res mobiles nonnunquam referri legamus. l. 9. ff. de div. temp. præscript. quò fac. l. 1. C. de serv. fug. l. 2. C. de quib. caus. cess. longi temp. præscript. vid. Schneid. d. loco. & C. J. A. d. tit. th. 1.

V.

Definitio. Usucapio (in latiori significatu. sup. th. 3. in fin.) est Adjectio (sive adeptio. Ulp. in frag. tit. 19. §. 7.) domini, per continuationem possessionis, temporis lege definiti. l. 3. ff. h. t.

VI.

Definitio. Dividi potest usucapio, (I) ratione objecti, in usucapionem rerum mobilium & immobilium. §. 1. Instit. h. t. l. 33. §. 2. & 3. l. 37. 38. 39. ff. h. t. l. unic. C. de usucap. transform. (II) ratione formæ in usucapionem biennii decennii, vicennii. d. pr. Instit. h. t. plures divisiones vid. apud Schneid. Instit. h. t. quæ tamen magis ad præscriptiones temporales, quam usucapionem pertinent.

Causa

Causa efficiens
Efficiens.

Causa efficiens usucapionis, remota est Lex XII. Tabularum (quam Justinianus in *pr. Inst. h. t.* Jus Civile appellat.) variis postmodum Legibus & Principiis in Constitutionibus illustrata ac emendata. *tit. C. de Usucap. transform. tit. C. de long. temp. prescript. Wesenb. in n. 9. h. t.* quæ Usucapionem propter has potissimum causas introduxit, quod publicè interstet, ne rerum dominia semper essent in incerto. *l. 1. ff. h. t. pr. Inst. h. t.* deinde, ut inferret pœnam negligentiae dominorum, qui in res suas non diligentius tanto temporis spatio inquirunt; sed eas tam diu ab aliis possideri & usucapi patiuntur *l. 2. pr. l. ult. in fin. C. de Annal. Except. Schneid. Inst. n. 11. h. t.* & tandem ut litium aliquis finis esset. *l. ult. ff. pro suo.*

VIII.

Illorum igitur hîc venit repudianda sententia, qui sine ullâ fir-
malegis autoritate, usucapionis beneficium juri naturali, justitiæ,
omniq; æquitati contrarium esse statuunt.

IX.

Hic non incommode etiam illa quæstio ventilari potest. An
Usucapio Jure Divinò quoq; ratione quadam sit approbata? *Aff. Levit. cap. 25. v. 29. & 30. Philip. Melanch. in lib. 2. Eth. in quæst. an prescript. ac q. dom.*

X.

Causa efficiens proxima ex parte domini cujus res usucapitur. est
negligentia. *l. 1. ff. h. t. sup. th. 7.* vel potius tacita ejus voluntas rem suam
alienandi. Vix enim est, ut non videatur alienare, qui patitur usu-
capi; inquit Paulus in *l. 28. ff. de V. S.*

XI.

Ex parte usucapientis; tum illi, qui usucapiendi conditionem
tribuunt, licet malam fidem habeant: tum verò & præcipuè justa
possefio eorum, qui res bona fide accipiunt, & retinent, atq; sic usu-
capionem perficiunt. *l. 5. pr. & ibi Glos. ff. de dam. infect. l. 74. in fin. ff. de contr. ah. empt. C. J. A. th. 5. h. t.*

23

Porrò cum usucapere sit rem per usum ac possessionem acquirere. *l. 3. l. 25. ff. h. r. omnibus usucapiendi facultas concessa est, qui rerum dominium acquirere, easq; possidere possunt.*

XIII.

Dominium autem acquirere Jure Civili, nullis concessum est, quam iis, qui jus civitatis Romanæ habent, quod omnes, qui Imperio Romano subiecti sunt, hodiè ex Constitutione Divi Antonini habere non incertum est. *l. 17. ff. de stat. hom.*

XIV.

Jure igitur Civili usucapiendi, & per usucapionem dominium sibi acquirendi facultas concessa est, Patribus familias. *l. 4. §. 1. ff. h. r.* Itemq; filiis familias in peculis castrensis vel quasi castrensis: & adventitio, non eo tantum, in quo plenum habent proprietatem; sed etiam in eo, cujus usufructus apud patrem est; nam & hujus dominium & possessionem habent, etiam si usufructus penes patrem existat. *l. 6. pr. l. ult. §. ult. in fin. C. de bon. que lib. l. 4. §. 1. ubi Cujac. ff. h. r. Vult. ad pr. Inst. n. 12. & 13. h. r. C. J. A. lib. 41. tit. 2. ib. §. n. 5.*

XV.

In iis autem quæ ad peculium profectitium pertinent, (quod etiam referenda esse puto, quæ filius familias ex pecunia peculiari, quamvis suo nomine emit, *fac. l. 1. §. 5. ff. de acq. poss. l. 44. §. 3. ff. h. r. l. 6. 8. pr. l. 12. in fin. C. de bon. que lib. §. 1. vers. sancimus. Inst. per quas person. cuiq; acq.*) filius familias patri etiam ignoranti possessionem & usucapionem acquirit. *d. l. 1. §. 5. l. 4. 24. l. 34. §. 2. l. 44. §. 1. ff. de acq. poss. l. 31. §. 3. l. 47. ff. h. r.* Hinc Q. Si filius familias rem alienam extra causam peculii profectitii, nomine patris sui accipiat, an patri ignoranti jus possessionem & usucapionem acquirat? Quod quamvis de possessione concedi possit, per ea quæ traduntur in C. J. A. lib. 41. tit. 2. thes. 15. n. 16. de usucapione negandum puto. *per l. 1. C. de acquir. poss. d. l. 47. l. 44. §. 7. ff. h. r. l. 2. §. 11. ff. pro emp. l. 49. §. 2. ff. de acq. poss. vid. etiam Gilken. de Usucap. & prescript. part. 3. c. 3. n. 329. & seqq.*

Pupillus

XVI.

Pupillus quoq; rem, autoritate tutoris possessionem usucapere potest. *l. 4. §. 2. ff. h. t. quod de infante etiam intelligendum esse communi calculo probatur, quòd fac. l. 32. §. 1. ff. de acq. poss. l. 3. C. eod. vid. Gilken. d. part. 3. c. 1. n. 3. & seqq. quam sententiam etiam probat. Cuj. ad d. l. 4. §. 2. Pupillus autem major infante potest usucapere etiam eam rem, cujus possessionem sine tutoris autoritate nactus est. d. l. 4. §. 2. fac. d. l. 32. §. 1. ff. de acq. poss. Cuiac. ad l. 49. ff. de acq. hered. in tract. 4. ad African. & in l. 5. ff. de R. J. Gothof. ad d. l. 4. C. J. A. hic. th. 7. Gilken. d. c. 1. n. 22.*

XVII.

Similiter furiosus, rem quam ante furorem possidere cœpit, furore postea superveniente, usucapiendi conditionem, utilitate sic suadente implere potest; ne scilicet languor animi, damnum etiam in bonis adferat. *l. 4. §. 3. l. 44. §. 6. ff. h. t.*

XVIII.

Prohibentur autem usucapionem inchoare, Furiosi in furore constituti: quia nullam habent neque acquirendi, neq; possidendi affectionem. *arg. l. 5. ff. R. J. quæ tamen ad usucapionem requiritur. fac. l. 1. C. de acq. poss. l. 49. §. 2. ff. eod. l. 4. §. 47. ff. h. t.*

XIX.

Hic quaeritur: Utrum furiosus saltem curatore authore usucapere possit? Negativa verior videtur, quam probant Cuiac. loc. sup. thes. 15. citat. Cifnerus ad l. 4. n. 6. ff. h. t. Gilken. d. part. 3. c. 2. n. 35. Utigitur curator possit furioso usucapionem quaerere, ipse potius proprio nomine rem à tradente accipiat, atq; possideat; & hoc modo à se usucaptam postea furioso restituat. *fac. l. ult. §. 7. 8. 9. C. de cur. fur. Gilken. d. l. C. J. A. lib. 26. tit. 7. th. 38. n. 3.*

XX.

De prodigo, cui à magistratu bonis interdictum est, dubium videri possit: cum frequenter, aliquando furioso, ut l. 1. ff. de cur. fur. l. 12. circa fin. ff. de iur. & cur. dat. l. 28. §. 1. ff. de pact. l. 48. ff. de R. J. & nonnunquam pupillo, ut l. 9. §. 7. ff. de Reb. Cred. comparetur; an possit-

possessionem acquirere, & per eam usucapere possit? Affirm. puto. *fac. l. 6. & ibi Cujac. ff. de V. O. l. 5. §. 1. ff. de acq. her. l. 9. §. 7. ff. de Reb. cred. l. 18. §. 3. ff. de Castr. pecul.*

XXI.

Item peregrini usucapere non possunt, sive Romano Imperio non subjecti; quia, ut supra dictum est, usucapio est Juris Civilis. §. ult. *Inst. de usu & hab. pr. Inst. de usucap.* peregrinis autem ea, quæ Juris Civilis propria sunt, non competunt. *vid. Vasq. Illustr. contr. ov. lib. 2. c. 1. (50.).*

XXII.

His an numerantur ii, qui quidem cives Romani fuerunt, sed propter delictum aliquod commissum, *αποβάντες* facti sunt: quales sunt deportati, damnati in metallum, aut in opus publicum. *arg. l. 1. §. 2. ff. de leg. 3. l. 17. §. ult. ff. de pœn. l. 1. C. eod. l. penult. §. ult. ff. de variis & extraord. cognit. §. 1. Inst. & l. final. ff. de cap. minut. vel ad tricesimas aut perpetuos carceres, ex sententia DD. vid. Gilken. part. 3. c. 6. num. 75.*

XXIII.

Quæri hic potest: Utrum Banniti, sive Proscripti Imperii usucapere quoque non possint? Quod Affirm. cum Bannum Imperii pœnâ deportationis multò gravius sit. *vid. Gail. lib. 2. de P. P. c. 1. n. 19. & seqq. Gilken. d. c. 6. n. 8. & seqq. Gebhard. d. tract. c. 1. §. 2. n. 3. & 4.* Anne verò idem in proscriptis à Principe vel alio statu Imperii Romani statuendum? Olim quidem deportati à quovis magistratu, qui jus deportandi habebat, jura civitatis amittebant in toto Imperio Romano. *fac. l. 17. ff. de pœn. iii. ff. de interd. & releg. & pass.* Hodie verò mutato ex parte antiquo Imperii statu, proscriptio factam à Principe vel Civitate, ultra ejus territorium non extendi, nec ea, quæ Juris Civilis communis sunt (& proinde nec usucapiendæ facultatem) adimere, trad. *Gail. de P. P. d. lib. 1. c. 6. n. 13. 14. Goedd. de contrah. stip. c. 7. concl. 4. n. 35. Gilken. d. c. 6. n. 17. & seqq.*

XXIV.

Nec obfides, *fac. l. 11. ff. qui test. fac. poss. l. 31. 32. ff. de jure fisci.*
nec

625
nec ab hostibus capti usucapere possunt : cum nec cœptam usucapionem durante captivitate impleant : nec reversi ab hostibus jure possiliminii eam recipiant. l. 15. l. 44. § 7. ff. h. t. l. 23. ff. Ex quib. caus. major.

XXV.

Per servos tamen suos, & filiosfam. ex causa peculii acquirentes, vel possidentes, non tantùm usucapionem ante captivitatem cœptam, sed etiam postea inchoatam perficere possunt. d. l. 15. d. l. 44. §. 7. ff. h. t. l. 23. §. 3. ff. Ex quib. caus. maj. l. 12. §. 2. ff. de capt. & postlim. rev.

XXVI.

His personis annumerantur quoque à Doctoribus Monachi Franciscani, & religiosi bonorum in capaces; qui in votum paupertatis juraverunt, & nihil proprii possidere possunt. C. unic. de relig. dom. in 6. Gebhard, d. tract. cap. 1. §. 2. n. 36.

XXVII.

Usucapionis & Præscriptionis materia, sunt omnes res, quæ ^{Materia.} in commercio hominum sunt, & per traditionem, præcedente titulo habili, dominio nostro subiecti possunt, nec à lege quadam alienari prohibentur. Schneid. in Comment. ad Inst. h. t. de specieb. usucap. n. 57.

XXVIII.

Nec refert, sive eæ res sint corporales, sive incorporales, sive immobiles sive mobiles. pr. Inst. h. t. l. unic. C. de usuc. transf. Incorporales verb, quamvis usucapi posse propriè nō videantur. l. 14. ff. de servit. l. 44. §. 5. ff. h. t. l. 9. 10. §. 2. ff. h. t. quia tamen quasi possideri possunt. l. ult. ff. de servit. l. 20. in pr. ff. de S. P. M. ided etiam videntur quasi usucapi posse, ad exemplum rerum corporalium. l. 4. §. ult. h. t. l. ult. in fine. C. de long. temp. præscript. l. 2. l. ult. C. de servit. & aqua. l. 16. C. de de Usufr. C. J. A. d. lib. 41. tit. 3. th. 10. & lib. 8. tit. 1. th. 34. & seqq. Wesf. ff. tit. de servit. n. 5.

XXIX.

Q. Utrum distinctio Doctorum inter servitutes continuas & discontinuas, in materia præscriptionum sit attendenda : an verò hæc quæ, ac illæ usucapi sive longo tempore acquiri possint? Post. Aff. C. J. A. dd. loc. Wesfemb. cit. loco. Gilken. d. tr. part. 2. memb. 1. c. 10. n. 12. & seqq.

X X X.

Quæ verò res non sunt in commercio, hoc est, quæ usibus hominum, dominioq; subiecti, in obligationem deduci, alienariq; & acquiri non possunt. *l. 39. §. ult. ff. de leg. 1. l. 6. ff. de contrab. empr. l. 1. §. 1. 2. ff. quæ res pig. l. ult. ff. de act. empr. eæ neq; usucapi possunt: veluti res sacræ. §. 8. Inst. de R. D. sanctæ & religiosæ. l. 9. ff. h. t. §. 1. Inst. eod. hæ enim nullius in bonis sunt. §. 7. Inst. de R. D. & à nullo possideri possunt. l. 30. §. 1. ff. de acq. poss.*

X X X I.

Aliæ verò res Ecclesiasticæ, aut aliorum locorum venerabilium quæ non sunt Deo consecratæ, nec ad cultum Divinum principaliter destinatæ, triennio usucapi possunt, si mobiles sint. *Auth. quas actiones. C. de SS. Eccles. N. III. c. 1. & Gloss. ad. dd. loc. In rebus immobilibus verò loco præscriptionis 10. vel 20. annorum, 40. annorum præscriptio constituta est. d. Auth. quas actiones. C. de SS. Eccles. N. 131. c. 6. An verò inde rectè excipiatur Ecclesia Romana, & sola præscriptio 100. annorum adversus eam locum habere statuatur, dubitari solet? Neg. sequor: quam probant. Cujac. lib. 5. observ. c. 5. Rittershus. in Exposit. Novell. part. 11. c. 1. n. 18. & in Different. Jur. Civ. & Canon. lib. 4. c. 14.*

X X X I I.

Quod dictum est de rebus Sacris &c. locum habet etiam in libero homine. *d. l. 9. l. 6. C. de ingen. manumis, l. 21. C. de evict. l. 23. ff. de acq. poss. & hoc ad eud verum est, ut neq; longissimi temporis, nec centum annorum curriculo libertati præscribatur. dd. ll. l. 13. C. de long. temp. præscript.*

X X X I I I.

Ut & in rebus publicis, seu Populi Romani. *d. l. 9. l. 6. C. de oper. publ. quibus etiam hic annumerare licet res civitatum & municipiorum, quæ in omnium civium usu publico sunt, & res Universitatis dicuntur. in §. 6. Inst. d. R. D. l. 6. §. 1. ff. eod. atq; extra commercium sunt. fac. l. 6. pr. l. 22. ff. de contrab. empr. veluti armamentaria, æraria, balnea publica, portus, theatra, stadia, & his similia. §. 4. Inst. de leg. §. ult. Inst. de empr. & vendit. §. 2. Inst. de inutil. stipul. l. 2. & 3. ff. ne quid in loco publ. l. 1. ff. de itin. publ. C. J. A. lib. 1. tit. 8. thes. 32. & seqq.*

Prater

224

XXXIV.

Præter has sunt aliæ res publicæ, quæ sunt in patrimonio populi, & quarum commercium est. *fac. d. l. 6. pr. l. 32. ff. de contrab. empt. l. 13. 16. 17. ff. de V. S. in quibus usufructus aut longitemporis præscriptio locum habere videtur. Certis casibus exceptis, quibus tantum præscriptio centum annorum civitati obstat. l. 23. C. de SS. Eccles. Quæ præscriptio centenaria, an ut in Ecclesiis & cæteris piis causis, ita & in civitatibus sublata sit, per N. III. & 131. c. 6. dubium est? Neg. communiter Dd. alleg. à Fachin. lib. 8. controvers. c. 3. quam sentent. prob. Cujac. d. lib. 5. Obsc. c. 5. Donell. lib. 5. Comment. Jur. Civ. c. ult. & Hillig. in Don. Enucl. d. loc. lit. F.*

XXXV.

Ad res publicas etiam, quæ extra commercium sunt referri possunt, Jurisdictio, Imperium merum & mixtum, & alia quædam Jura publica: quæ tamen usu hodierno, non tantum adversus pares aut inferiores magistratus, sed etiam adversus Imperatorem, præscriptione 20. 30. 40. vel etiam 100. annorum acquiri, communiter receptum est. *vid. Obrecht. de Jurisdict. lib. 2. c. 3. n. 18. & seqq. & lib. 3. c. 3. Gebhard. de Usucap. c. 3. §. 2. n. 50. & seqq. & c. 4. §. 2. n. 10. & seqq.*

23

XXXVI.

Quæri hîc potest: Utrum status aliquis ab Imperio Romano Germanico ita se per jus præscriptionis eximere possit, ut justè libertatem usucaptam hodiè adversus Imperatorem allegare possit? *N. Obrecht. dd. loc. Reinkingk. de regim. secul. & Eccles. lib. 1. clas. 2. c. 8. Dan. Otto. in dissert. de Jure Pub. c. 23. Schönborn. lib. 5. Polit. c. 7. in fin*

XXXVII.

Usucapi quoq; ac longo tempore acquiri non possunt res fisci. *l. 18. l. 24. in fin. ff. h. t. §. 4. Inst. h. t. l. 2. C. commun. de usucap. quæ jam fisco incorporatæ, sive in patrimonium fisci redactæ sunt: Sed opus hîc est longissimi temporis hoc est 40. annorum præscriptione. l. 4. 6. C. de præscript. 30. annor. tot. tit. C. ne rei Domin. vel templ. Lult. C. de fund. patrim. l. 11. 61. & l. ult. C. de fund. repriv. lib. 11. tit. 65. Quæ verò fisco nondum incorporatæ sunt, sive quas nondum habuit fiscus & possedit, ab earum petitione 20. annorum præscriptione, à domino vel bonæ fidei possessore; à malæ fidei possessore verò 30. annis, excluditur, l. 13. pr. ff. de div. & temp. præscript. l. 1. §. pen. ult*

ff. de iure fisci. l. 2. 3. ff. de requir. re. & absent. dam. certis causis ex-
ceptis, in quibus alia tempora specialiter constituta sunt. d. l. 1. 1. pr.
l. 2. C. de veftig & comnis. Cujac. de divers. tempor. præscript. c. 28. & 31.

X X V I I I.

Quod de prohibita Usucapione in rebus fiscalibus dictum est,
limitatur in bonis vacantibus. Hæc enim quamvis ipso Jure fisco ac-
quirantur, si solvendo sunt. l. 1. §. 1. l. 44. ff. de iure fisci. l. 3. ult. C. de
bon. vocant. lib. 10. tit. 10. l. 2. C. ad L. Jul. de vi pub. Si quis tamen ex iis
antequam fisco nunciata sunt, rem aliquam bonâ fide acceperit,
eam usucapere, eâque usucapione se adversus fiscum defendere po-
test etiam si bona postea fisco fuerint nunciata. §. 4. Inst. h. t. l. iv. ff.
eod. Hinc Q. si post cœptam usucapionem vel longi temporis præ-
scriptionem, nondum verò absolutam, bona fisco nunciata fuerint,
an usucapio postea à fisco obstat? Quod affirm. puto: nisi si-
mul lis cum possessore contestata fuerit. fac. l. 10. pr. ff. de div. temp.
præscript. Dd. ad. l. 1. C. de quadr. præscript. Peregrin. de iure fisci. lib. 6.
tit. 8.

X X I X.

Fieri autem debet fisco bonorum vacantium nunciatio in-
tra quadriennium, à die quo certum esse cœpit, defunctum sine suc-
cessore deceffisse. l. 10. §. 1. 2. ff. de div. temp. præscript. post quadri-
ennium enim fiscus à possessore (etiam injusto) præscriptione qua-
driennii repellitur. l. 1. C. de quadrienn. præscript. l. 6. §. 6. ff. si quis omis-
ca. test.

X L.

Furtivarum quoq; rerum, & earum quæ ex illis nascuntur
(quatenus scilicet tanquam ex furtivis natae, & ut res furtivæ consi-
derantur, ut l. 48. §. 5. ff. de furt. l. 4. §. 15. & seqq. l. 10. §. ult. l. 33. 51. l.
ult. ff. h. t. l. 11. §. 3. ff. de Public. in rem: quod variis distinctionibus
explicari solet. vid. Cujac. lib. 15. Observ. c. 20. Donell. Enucl. Hillig.
lib. 5. c. 25. & innotat. Gebhard. d. l. c. 2. Bachov. ad Treutl. vol. 2. disp.
22. thes. 3. A. B.) usucapionem lex XII. Tabularum, ut & Attinia
adeò inhibet. §. 2. Inst. h. t. l. 4. §. 16. l. 44. §. 2. h. t. l. 12. C. de furt. ut
non solum à fure ipso, sed ne quidem ab alio bonâ fide emente usufu-
capi possint, quamdiu in veri domini potestatem reversæ non fue-
runt. §. 2. Inst. h. t.

Quod

X L I .^o

25

Quod autem de natis ex re furtiva dictum est, in partu ancillæ furtivæ potissimum locum habet. Fectus enim pecudum furtivarum apud bonæ fidei possessorem nati, sine distinctione, utrum apud eum, an apud furem concepti fuerint, jure fructuum, statim, sine usucapione ei acquiruntur. *l. 48. §. 2. ff. de acq. rer. dom. l. 4. §. 19. l. 10. §. ult. ff. h. t. l. 48. §. 6. ff. de furt. Cujac. d. lib. 13. c. 20. Donell. Enucl. d. lib. 5. c. 26. & ibi Hillig. in not. lit. G.*

X L I I .

Quando verò res furtiva in potestatem domini rediisse videatur, copiosè exponitur in *l. 4. §. 6. & seqq. ff. h. t.* Et rediisse non videtur tùm quando dominus eam retinere nequit; sed actione aut interdicto possessio ab eo avocari potest. *d. l. 4. §. 11. ff. h. t. l. 13. §. pen. ff. de V. S.*

X L I I I .

Insuper etiam hoc requiritur, ut sciat dominus, rem suam sibi surreptam, iterum à se receptam esse. *l. 4. §. 7. & seqq. ff. h. t. l. 7. §. furtiva. ff. pro empr. l. 86. ff. de furt.* In domini autem potestatem rem pervenisse necesse est: Nec sufficit, eum, per quem dominus possedit, & cui furtum factum est, veluti commodatarium, conductorem, creditorem. *§. 13. & seqq. Inst. de O. qua ex delict.* possessionem nactum esse, *d. l. 4. §. 6. & seqq.* Quod tamen ita accipiendum est, nisi voluntate domini apud alium esse cœpit. *d. l. 4. §. 10. l. 13. 14. ff. h. t. l. 84. ff. de furt.*

-23

X L I V .

Domini loco hîc etiam habetur bonæ fidei possessor, ita ut res ei surrepta, furtiva esse desinat, si in ejus potestatem redierit. *l. 4. §. 21. l. ult. ff. h. t. junct. l. 12. §. ult. ff. de stat. lib. l. 6. §. 3. ff. de precar. quod non tantùm in rebus furto ablatis, sed etiam vi possessis procedit, d. d. l. l. 24. §. 1. h. t. l. ult. ff. vi bon. rapt. l. 17. §. ult. ff. de furt. §. 3. Inst. h. t. Cujac. lib. 24. Observ. c. 13.*

X L V .

Hinc si debitor, rem furtivam à se bonâ fide possessam, & creditori pignori datam, subtraxerit; dubium est, an res furtiva facta sit, & proinde usucapi nequeat, antequam in potestatem creditoris reversa fuerit? Disting. puto: Utrum ipse debitor eam possideat;

an verò alii b. f. accipienti distraxerit; hoc casu usucapio procedit. l. 4. §. 21. ff. h. r. l. 3. ff. pro empt. non illo. l. ult. ff. h. r.

X L V I.

Quod de rebus furtivis dictum est, idem locum habet etiam vigore legis Juliae & Plautiae in iis, quae vi possessae sunt. Neque enim violentus possessor, vel alii, qui bona fide rem ab eo accipiunt, eam usucapere possunt. d. §. 2. l. 4. §. 22. ff. h. r. Si verò alius aliquis fundi, à quo dominus vi dejectus fuit, possessionem vacuum sine vi nactus sit eamque postea bona fidei emptori tradiderit, tunc bona fidei possessor fundum longo tempore usucapere non prohibetur. d. §. 2. Inst. h. r. l. 4. §. 22. 29. 38. l. 33. §. 2. ff. h. r.

X L V I I.

Quid si quis (Domino forsitan longo tempore absente. l. 37. ff. h. r. l. 15. §. 21. ff. de dam. infect.) vacuum fundi possessionem ingressus, dominum postea ingredi volentem prohibeat, videbitur ne vi possidere? N. d. l. 24. §. 28. vid. tamen. l. ult. C. unde vi. Gebhard. d. l. c. 2. §. 2. n. 10.

X L V I I I.

Hactenus dictarum rerum naturam sequuntur etiam res Proconsuli & Praesidi contra legem Juliam repetundarum datae. l. 48. in fine. pr. ff. de A. R. D. l. 8. ff. ad L. Jul. reper. quod scilicet usucapi non possint, nisi vitium sit purgatum, & res in potestatem ejus à quo profecta est, vel haereditas ejus, reversa fuerit. d. l. 8. §. 1.

X L I X.

Res pupillares quoque; exceptas esse ab usucapione, patet ex l. 48. in pr. vers. nec interest. ff. de A. R. D. An verò id de omni re pupillari intelligendum sit. Q. Disting. puto. inter res pupillares mobiles & immobiles. In illis usucapio locum habet. fac. l. 4. §. 11. ff. h. r. l. 2. §. 15. l. 7. §. 3. ff. pro empt. l. 4. §. 28. ff. de dol. except. l. 2. ff. qui pro tut. l. 14. §. 1. ff. de acq. poss. l. un. C. si advers. usuc. Non autem in his. d. l. 48. in fin. pr. l. 10. pr. ff. quem. servit. amitt. l. 3. 7. C. de praescript. 30. annor. l. ult. C. de usucap. pro empt. l. 3. C. de auctor. praestand. l. 1. C. Si quis ignor. rem. min. Res autem aliena à pupillo bona fide possessa quaecumque; sive mobilis sive immobilis, etiam si quasi pupillaris vendita sit, à bona fidei emptore usucapi posse videtur. d. l. 2. §. 8. 15. ff. pro empt. gloff. ad d. l. 48. pr. Cuiac. lib. 24. Observ. c. 14. & ad l. 4. §. 11. ff. h. r.

In qui

L.

In quibus casibus verò res pupillaris usucapi nequit. in iis etiam usucapio vel præscriptio cœpta contra defunctum adversus pupillum non continuatur. *dd. ll. Wesenbec. c. ff. h. t. n. 14. Treutler. vol. 2. diff. 32. th. 3. lit. G. Hillig. in Don. Enucl. d. lib. 5. c. 23. lit. D.*

L I.

Hic dubitari posset. An quod de usucapione rei pupillaris mobilis dictum est, *l. ult. C. in quib. caus. in integ. restit. nec non est. abrogatum sit?* Ita quidem putat Gilken. *de usucap. & præscript. part. 3. c. 1. n. 7.* Neg. probabilior videtur. quam prob. *Cusac. ad tit. C. quibus. non obiit. longi temp. præscript. Duaren. ad d. l. ult. C. in quib. caus. in int. restit. nec. non est. Donell. Enucl. Hillig. lib. 21. c. 9. lit. G. & in not.*

L I I.

Res puberum minorum annis XXV. usucapi posse patet ex *d. l. un. C. si advers. usucap.* Quam ne quidem quoad usucapionem rerum immobilium, abrogatam esse, *trad. Auct. alleg. ad th. præced.* Quod si tamen res minoris usucapta sit, restitutione in integrum ei adversus usucapionem succurritur. *d. l. un. Quæ an etiam adversus præscriptionem XXX. annorum minori concedatur, controversum est. Neg. probabilior videtur. per l. 3. 7. C. de præscript. 30. vel 40. ann. vid. C. A. lib. 4. tit. 4. th. 29. Hillig. in Don. Enucl. d. lib. 21. c. 9. lit. 1. in not.*

L I I I.

Ad res quæ usucapi non possunt, Doct. referunt etiam res furiosorum, prodigorum, quibus bonis à magistratu interdictum est, & aliorum qui quamvis legitimæ etatis sint, curatorum auxilio reguntur. *arg. l. 8. 11. ff. de reb. eor. qui sub tut. vel cura sunt &c. l. 2. C. eod. cum simil. latè Gilken. d. part. 3. c. 2. n. 37. & seqq. quod tamen per eaque in th. præced. dicta sunt, dubium redditur.*

L I V.

Nec rei meræ facultatis præscribi posse. Dd. communiter statuunt, *per l. 2. ff. de via publ.* Eoq; referunt jus reluendi pignoris, & jus offerendi ex pacto de retrovendo, & provocandi ad divisionem rei per multos annos communiter possessa. &c. quibus ne quidem triginta annorum præscriptionem obstare tradunt, *Gail. lib. 2. Observ.*

23

Observ. 18. *Mynsing. cent. 1. Observ. 16. C. J. A. lib. 18. tit. 1. th. 54. & lib. 20. tit. 6. th. 6. in fin.*

L V.

De annis redivibus hinc Quæstio movetur, An Ufucapi, seu potius longo tempore acquiri possint, si quis decem vel viginti annis redivitus ab aliquo tanquam ex emptionis aliave causa, quâ ab initio constituti esse putantur) acceperit? Neg. videtur. *fac. l. 2. C. de pact. l. 7. C. de usur. Solutio tamen redivitum longo tempore continuata præsumptionem parit pro creditore, eos ex justa causa deberi. fac. l. 6. ff. de usur. l. 20. C. de agric. & censit. lib. 11. tit. 47. laudè Gilken. d. 17. part. 2. memb. 1. c. 4. Gebhard. d. c. 3. §. 2. n. 31.*

L V I.

Libertas quoq; à præstatione annuorum redivituum decem vel viginti annorum præscriptione non acquiritur. Quin nec præscriptione triginta annorum jus annuorum redivituum finire; sed adversus singulas obligationes, quæ annuatim nascuntur, singulas præscriptiones requiri, communiter à Doctoribus receptum est. *per l. 28. ff. quib. mod. ususfr. amitt. l. 7. §. ult. C. de præscript. 30. annor. Mynsing. cent. 3. obs. 13. Gail. lib. 2. Obs. 13. Borcholt. de usur. c. 4. n. 34. & seqq. C. J. A. lib. 22. tit. 1. th. 18. Quamvis jus percipiendi annuos redivitus ex certo fundo, ut alia jura realia, longi temporis possessione acquiri, & eadem ratione, præscriptâ libertate, amitti, non absurdè forsan statuat. per ea quæ trad. *Gail. d. lib. 2. Obs. 7. n. 9. & seqq. & Obs. 10. Gebhard. d. loc.**

L V I I.

Rerum dotalium immobilium etiam ufucapio non procedit. *l. 4. ff. de fund. dot. l. 1. C. de usuc. pro dote l. 3. C. de præscript. long. temp. aded ut etiam fundus alienus in dotem datus ufucapi nequeat. vid. Cujac. lib. 14. Obs. c. 9. Si tamen inchoata fuit ufucapio, antequam dotalia facta sunt, continuatur. l. 16. ff. de fund. dot.*

L V I I I.

Tandem inter res quæ ufucapi non possunt, refero eas, quæ à testatore in testamento alienari prohibita sunt. *l. ult. §. 3. C. commun. de legat. l. 2. C. de usucap. pro empt.*

Formam

LIX.

Formam Usucapionis & Præscriptionis constituunt re-
quisita, sine quibus ea seu formâ suâ esse non potest. Forma.

LX.

Inter requisita autem illa, primum locum sibi vindicat, Bona Fides possessoris usucapientis, *pr. Inst. de usucap. l. unic. C. d. usucap. transform. quæ est sincera & illæsa conscientia, sive justa opinio, quâ possessor rem alienam à se possessam, suam esse, vel justè à se pro suâ possideri existimat. l. 32. §. 1. ff. h. t. l. 3. ff. ad L. Fab. de plag. l. 27. ff. de contrab. empr. l. 109. ff. de V. S. Ignorantia enim rei alienæ, ad b. f. possessionem necessaria est in usucapionibus, (quamvis aliàs sciens quoq; rem alienam justè possidere possit. l. 13. §. 1. ff. de Publician. l. 22. §. 1. ff. de nox. act.) paucis casibus exceptis, quibus is qui sciens rem alienam accepit b. f. possidere & usucapere potest. l. 28. ff. de nox. act. l. 15. §. 28. & seqq. l. 18. §. 15. l. 39. §. 1. ff. de dam. inf. fac. 137. ff. de R. J. l. 11. ff. de acq. poss. l. 14. pr. ff. de relig. vid. Gilken. d. part. 2. memb. 2. c. 5.*

LXI.

Et bona fides in usucapione adeò necessaria est, ut si per alium, veluti filiumfam. aut procuratorem quis possessionem rei alienæ acquisierit, & tempore emptionis, vel traditionis sciverit eam esse alienam, usucapere non possit. Nec interest filiusfam. ex causa peculii, vel extra eam rem acceperit. l. 43. §. 1. ff. h. t. l. 2. §. 11. 12. 13. ff. pro empr. Quid si filiusfam. vel procurator sciat rem esse alienam, ego ignorem? Scientia eorum meæ usucapioni obstare videtur. *dd. ll. nisi ex mandato meo certam rem meo nomine acceperint, mihiq; tradiderint, tum enim mea tantum bona fides spectatur. fac. l. 1. ff. pro empr. l. 17. ff. de lsb. ca. l. 51. pr. & §. 1. ff. de Edil. Edict.*

LXII.

Queritur: Utrum de jure suo dubitans, bonam fidem habere censeatur? *N. quò fac. l. 32. §. 1. h. t. l. ult. C. unde vi l. 17. C. de R. V. C. J. A. b. th. 14. Cum autè ex sententia Juris Canonici usurecepta, (inf. th. 65. & seqq.) mala fides superveniens, cæptâ usucapionē interrumpat, non videtur improbanda distinctio Dd. communiter approbata Quod scilicet dubitatio obstet usucapionem inchoare volenti, cæptam autem usucapionem non impediât. vid. Gilken. d. memb. 2. c. 2. n. 32. & seqq. & n. 132. & seqq.*

C

Quia verò in usucapionibus nanciscendæ possessionis origo, non obtinendæ ratio requirenda est. *l. 6. ff. de acq. poss.* idè bona fides non omni tempore in usucapione requiritur; sed sufficit illam ab initio usucapionis sive traditionis habuisse: excepto contractu emptionis & venditionis; in quo tam celebrati contractus, quàm traditionis tempus spectatur. *l. 2. in pr. ff. pro empt. l. 10. l. 15. §. ult. l. 48. ff. h. t.* Ratio differentiæ est in *d. l. 15. §. ult. & in d. l. 2. pr.* Postceptam usucapionem superveniens mala fides cursum usucapionis non sistit. *l. 43. §. 1. ff. de acq. rer. dom. l. 2. §. 13. l. 13. ff. pro empt. l. unic. vers. hoc tantummodò. C. de usucap. transform. N. 119. c. 7.*

L X I V.

Porro requiritur hæc bona fides tantum in præscriptione longitemporis: non etiam longissimi temporis præscriptione triginta vel quadraginta annorum. *t. t. C. de præscript. 30. vel 40. annor.* adèd ut res furtivæ, & vi possessæ, non quidem per usucapionem aut longitemporis præscriptionem acquirantur. *§. 2. Inst. h. t. sup. th. 40. & seqq.* præscribi tamèiis spatio triginta vel quadraginta annorum possit, non tantum à tertio aliquo, verum etiam ab ipso fure vel violento possessore, *l. 2. 3. 4. C. de præscript. 30. ann. l. unic. §. 2. C. de annal. except. l. ult. in fin. C. unde vi. pr. Inst. de perpet. & temp. act.* propter negligentiam scilicet dominorum in res suas non inquirentium, *arg. l. 24. ff. de his. qua in fraud. cred. & ut litium aliquis finis esset. l. 1. §. 1. C. de annal. except.* hæc tamen præscriptione longissimi temporis m. f. possessor sibi tantum quarit exceptionem, quamdiu rem possidet, non etiam actionem, qua rem amissam recuperare possit. *l. 8. §. 1. 2. C. de præscript. 30. ann.*

L X V.

Quamvis autem hæc ita Jure Civili sese habeant; Jure Canonico tamen bona fides omni tempore usque ad præscriptionem completam requiritur, adèd, ut si ante ultimum præscriptionis diem, mala fides superveniat, præscriptio interrumpatur. *c. fin. Extr. de præscript. c. possessor. de R. J. in 6.*

L X V I.

Quod idèd tam strictè & præcisè requiri videtur, quod Leges Civiles, propter scientiam rei alienæ fovere peccatum existimantur.

Gail.

128.
Gail. lib. 2. obs. 18. n. 8. quâ de causâ Juris Canonici doctrinam velut iustiorē & æquiorē in Camerâ Imperiali hodiè receptam atq; approbatam esse testatur *Mynsing. cent. 4. obs. 6. Gail. d. loco. n. 7.* & propterea etiam in aliis Consistoriis ac Judiciis inferioribus sequendam, cum aliis tradit. *Vultejus ad h. t. n. 40.*

LXVII.

Et hoc non tantum in usucapione, & longi temporis præscriptione; sed etiam præscriptione XXX. aut XL. annorum, (etiam illa, quâ actionibus personalibus præscribitur, & quæ non tam ex facto possidentis, quàm negligentia non agentis procedunt.) sed etiam præscriptione immemoriali obtinere, ut eam mala fides non tantum ab initio impediatur, sed postea superveniens interrumpatur, trad. comm. *Ed. per. c. 3. 5. pen. ult. Extr. de præscript. & ibi Cujac. vid. Vasq. illustr. contro. c. 76. Gilken. d. part. 2. memb. 2. c. 1. n. 4. & seqq. & c. 3. Rittershus. de differ. Jur. Civ. & Can. lib. 4. c. 3.*

LXVIII.

Sin verò impletâ jam est & omnibus suis partibus perfectâ præscriptione, mala fides superveniat, tunc ista malæ fidei supervenientia, non irritam facere præscriptionem, sed dominum rem præscriptam absq; conscientia morfu retinere posse, nec eam pristino domino restituere teneri, statuunt Canonistæ comm. *Schneid. h. t. n. 17. Gilken. d. part. 1. 2. n. 2. c. ult. Rittershus. d. c. 3.*

LXIX.

Hac in retamen, tutius & consultius fuerit, si conscientia suæ dictamen quisque sequatur, & secundum illud rem, ex titulo præcipuè lucrativo per usucapionem sibi quæsitam, non retineat, sed quantum inde cum alterius damno locupletior factus esset, priori domino restituat; si eam se bonâ & illasâ conscientia non retinere posse putet. *Obrecht. disp. de Usucap. th. 345. Rittershus. d. c. 3. Gilken. d. c. ult. in fin. C. J. A. hic th. 15.*

LXX.

Secundum requisitum Usucapionis & Præscriptionis est titulus, hoc est, causa habilis, per quam in aliquem alicujus rei dominium transfertur. *l. 24. C. de R. V. l. 22. C. fam. ercisc. l. 6. C. de ing. man. C. J. A. h. t. th. 12. veluti emptio venditio, pr. Inst. h. t. l. 27. ff. h. t. & tit. ff. & C. pro empr. & tit. seqq. donatio, dotis datio, legatum. d. pr. &*

d. l. 27. l. 3. §. 21. ff. de acq. pos. & tit. ff. & C. pro don. pro dote & r. trans-
actio, iudicatum. l. 11. ff. de acq. pos. derelictum. §. 47. Inst. de R. D. & r.

LXXI.

Nihil autem refert, utrum titulus sit onerosus an lucrativus :
dd. ll. modò sit verus, non putativus. Quod si enim quis existimave-
rit, se iusto titulo possidere, postea verò appareat, se nullum verum
titulum habuisse, non potest ufucapere. §. 6. Inst. h. t. l. 27. l. 29. ff. eod.
l. 2. pr. §. 6. 7. ff. pro empt. l. 1. pr. ff. pro don. l. 4. C. de usuc. pro her. l. 7.
C. de usucap. pro don. nisi iustam fallax opinionis suæ causam probare
possit. l. 2. pr. §. 15. l. 11. ff. pro empt. l. 3. 4. ult. §. 1. ff. pro suo. l. 48. ff. h. t.
Juris error hic possidenti non prodest sed impedit ufucapionem. l.
32. §. 1. ff. h. t. l. 2. §. 15. ff. pro empt. quamvis à dolo malo excuset §. 1.
Inst. vi bon. rapt. l. 25. §. 6. ff. de her. pet. Quæ autem iustæ erroris
causæ sint, exactè definiti non potest, sed iudicis arbitrio relinquen-
dum est. vid. Gilken. d. part. 2. memb. 1. c. 1. 2. 3. Gebhard. d. c. 2. §. 1. n. 17.
& seqq. C. J. A. d. tit. 3. th. 12.

LXXII.

Hic Q. An ad Præscriptionem servitutum, longo tempore ab-
solvendam, requiratur bona fides, aut iusta opinio tituli? Aff. per l. 1.
C. de servit. l. 10. pr. ff. si servit. vind. l. 1. §. ult. vers. saùe enim. ff. de acq.
& aq. plur. vid. C. J. A. d. t. 3. th. 13. & lib. 8. tit. 1. th. 53.

LXXIII.

Sed hæc iterum procedunt in Usucapione triennii, vel longi
temporis præscriptione, non verò in XXX. vel XL. annorum, aut
temporis immemorialis præscriptione: hæ enim etiam absq; titulo
inchoantur & currunt. l. 3. l. 4. 8. §. 1. C. de præscript. XXX. vel XL.
ann. Neq; hoc Jure Canonico sublatum puta. Ex quo communiter
hanc differentiam inter Præscriptionem longi temporis, & longissi-
mi statuunt: Quod in illa iustum titulum vel ejus opinionem à pos-
sessore probari necesse sit; quo non probato, eum pro bonæ fidei pos-
sessore habendum esse negant. In hac verò bonam fidem ex solo
temporis decursu, nullo quamvis titulo probato præsumendum esse
putant. vid. latè hac de re Gilken. d. part. 2. membr. 2. c. 1. num. 14. &
seqq. & cap. 12.

LXXIV.

Inter titulos, qui ad ufucapionem habiles sunt, refertur etiam
titulus

titulus pro herede, & pro possessore, hoc est, pro bonorum possessore qui bonorum possessionem à Prætorè ex testamento vel ab intestato impetravit. Cui in *ff. & comment. ad. tit. pro herede. Wesenb. Eod. C. J. A. d. lib. 41. tit. 5. th. 1. l.*

LXXV.

Pro herede possidere dicitur, vel is qui reverà heres non est, sed dicit tamen se heredem esse: vel is, qui heres quidem est, sed non respectu rei de qua controversia est. Hinc Q. I. An is qui heres non est, putat autem se esse heredem ex justa causa, pro herede usucapere possit? *Aff. per. l. 33. §. 2. vers. hoc amplius. ff. h. t. dummodo is cuius heres esse dicitur, mortuus sit. l. 1. ff. pro hered. & nullos reliquerit suos heredes (his enim existentibus usucapio pro herede, extraneo hereditatis possessori etiam si b. f. sit, non procedit. l. 2. C. de usucap. pro hered.) & qui usucapit, non sit incapax hereditatis. l. 1. ff. pro herede. fac. l. 7. ff. pro legat.*

LXXVI.

(II.) Q. An is qui verè heres est rem alienam, quam ex hereditate esse putat, usucapere possit? *Aff. l. pen. ff. pro hered.* Idq; non tantum in extraneis, sed etiam in suis heredibus obtinere puto. l. 2. §. 1. & ibi. *Cujac. ff. pro hered. C. J. A. d. lib. 41. tit. 4. th. 6. Gilken. d. part. 2. membr. 1. c. 16. n. 15. & seqq. Hillig. in Don. Enucl. lib. 5. c. 14. J. K. in not.* An verò hoc etiam procedat in re defuncto commodatà, aut precariò concessà, vel apud eum deposità & c. dubium est. Neg. Exercitii causà defendere conabor. quò *fac. l. 11. ff. de div. temp. præscript. l. 8. C. de usufr. l. ult. C. de usucap. pro hered. l. 4. C. de præscript. long. temp. l. 60. §. 1. ff. locati. Gilken. d. part. 2. membr. l. c. 16. n. 38.*

LXXVII.

Huc refertur etiam titulus usucapiendi pro suo, qui cum aliis titulis plerunq; concurrat. l. 1. ff. pro suo. iis verò deficientibus, solus nonnunquam usucapionem parit. l. 2. 4. ff. d. t. Qui ex falsa causa possident, non tantum pro suo, sed etiam ex titulo, quem justà erroris causà intervenisse putant, usucapiunt. l. 1. 3. ult. ff. h. t. l. 16. ff. pro empr. Et hæc de secundo requisito.

LXXVIII.

Tertium requisitum est, continuata possessio. l. 3. ff. h. t.

L X X I X.

Possessio verò hic ad eò necessaria est, ut sine eà Usucapio procedere non possit. *l. 25. ff. h. t. l. 3. §. 3. ff. de acq. poss. l. 19. ff. ex quib. caus. maj. paucis casibus exceptis, quibus eà sine vera possessione procedit, ut in hereditate jacente. l. 30. ff. ex quib. caus. maj. l. 31. §. 1. 40. 44. §. 3. ff. h. t. cujus nulla est possessio. l. 29. ff. de captiv. cum l. 23. ff. de acq. poss. l. 1. §. 15. ff. si is qui rest. lib.* An verò inter casus exceptos etiam referendus sit, cum alicui res legata est vel ex alio titulo, quo dominium sine traditione transfertur, peti potest; ut tum sicut dominium, ita & usucapiendi conditio sine possessione acquiratur? Neg. existimo per. *dd. ll. cum dd. ad §. Sed ista. 3. Inst. de Action. vid. Jas. ad d. §. n. 36. & Zas. ibid. n. 12. 13.*

L X X X.

Cum autem possessionem aliam naturalem aliam civilem Doctores statuunt, & illam quidem solà corporis insistentia, vel nudà rei detentione, hanc verò animo definiant, vel justà opinione possessoris, qui se sibi possidere putat, etiamsi corpore suo rei non insistet, *Schneid. h. t. n. 57. vid. C. J. A. lib. 41. tit. 2. th. 5.* nou abs re erit querere: Quæ nam possessio ad præscriptionem sufficiat aut requiratur? Naturalem possessionem sive solam detentionem non sufficere; sed veram & civilem possessionem, atq; animum possidendi pro suo, requiri existimo, per. *ll. sup. alleg. l. 10. §. ult. ff. de acq. rer. dom. §. 4. vers. fructuarius. Inst. per quas pers. cuiq; acq. quamdiu autem possessio animo solo retinetur, tamdiu etiam usucapio continuatur. sac. l. 1. §. 14. l. 17. §. ult. ff. de furt. l. 17. §. 2. ff. de usufruct. cum simil.*

L X X X I.

Hinc consequens est (I) quod, cum duo non possint rem eandem in solidum possidere. *l. 3. §. 5. ff. de acq. poss. C. J. A. lib. 41. tit. 2. th. 7. n. 17.* ad usucapionem etiam requiratur possessio vacua, & ab alio non occupata. Undè dubium oritur: Cum Dominus absens possessionem animo retinere possit, *d. l. 6. §. 1. ff. de acq. poss. & plur. alleg. in th. preced. an si quis fundum absentis (nullo præsertim procuratore relicto. exemplol. 21. §. 2. l. 26. §. 1. ff. ex quib. caus. maj.) ab alio occupatum b. f. emit, & legitimo tempore possedit, eum ulucapisse videatur? Aff. per §. 2. vers. quod autem. Inst. h. t. l. 37. §. 1. ff. eod. quò*

quò fac. l. 15. §. 21. ibi. quod aut pro derelicto. ff. de damno infecto. vid. Gilken. d. part. 2. memb. 3. c. 2. n. 6. & seqq. & memb. 1. c. 16. n. 56. & seqq.

LXXXII.

(II.) Quod rei dominium usucapione quarere nequeant, quicunq; rem vel alieno nomine, sive pro alio possident, seu in possessione sunt; vel possident quidem, at non pro suo, sed pro alieno, hoc est, tanquam rem alienam. Quò referri possunt. qui ex causa commodati, depositi, precarii, usufructus, emphyteusis pignoris &c. possident. l. 16. 31. §. 3. l. 33. §. 4. ff. h. t. & al. sup. ib. 77. alleg. vid. C. J. A. d. lib. 41. tit. 2. ib. 7. & seqq. Quos nequidem præscriptione longissimi temporis (eadem possessionis causâ manente) adversus dominum, qui per eos possidere intelligitur se tueri posse. per l. 2. C. de præscript. 30. ann. trad. Cuiac. ad. l. 2. vid. & Gebhard. d. l. cap. 1. n. 40. & seqq.

LXXXIII.

Porro continuata possessio requiritur, si enim semel interrupta sit, usucapio non procedit, sed de novo inchoanda est. l. 2. §. 24. ff. h. t. l. 10. C. de acq. pos. l. 2. C. de præscript. longi temp. l. 19. ff. Ex quib. caus. maj.

LXXXIV.

Continuata autem possessio dicitur, non solum ea, quæ penes unum eundemq; semper fuit sed etiam, quæ ab uno ad alterum legitimè vel per contractum aliquem, veluti emptionem vel venditionem vel per testamentum est translata. §. 7. 8. Inst. h. t. quod adedò verum est, ut vacuum tempus ante aditam hereditatem, ad continuandam usucapionem heredi proficit. l. 22 l. 31. §. penult. l. 40. l. 44. §. 3. ff. h. t. l. 30. ff. ex quib. caus. maj. modò nemo in terim possessionem rei hereditariæ nactus sit. l. 20. ff. h. t. l. 6. §. ult. ff. pro empr. l. 1. 13. §. 4. ff. de acq. pos. aliàs possessio defuncti non continuatur in heredem tam suum, quam extraneum; nec rerum hereditariarum possessio ei acquiritur, nisi ipse eam apprehendat. l. 23. in pr. l. 30. §. 5. ff. de acq. pos. fac. l. 2. §. ult. ff. pro herede. l. 1. §. 15. ff. si quis test. lib.

LXXXV.

Quæritur. I. Utrum heres malam fidem habens, rem à defuncto bonâ fide per biennium vel triennium possessam per continuationem possessionis usucapere vel longo tempore acquirere possit?

23

possit? *Aff. l. 2. §. 19. ff. pro empt. l. 43. ff. h. t. l. 14. §. 1. de divers. temp. præscript.* Quamvis de Jure Canon (de quo supra. th 67.) aliud statuendum videatur.

LXXXVI.

II. Utrum successor bonæ fidei universalis, rem à defuncto mala fide possessam, inchoatâ usucapione ex sua persona acquirere possit? *N. l. u. ff. de divers. temp. præscript. l. 11. §. 2. ff. de Publ. in rem. l. 3. C. commun. de usucap. l. 11. C. de acq. & ret. poss. l. 2. C. de fruct. & lit. expens.* Et hoc non tantum in primo herede, sed etiam herede heredis obtinere videtur. *fac. l. 2. §. 18. ff. pro empt. l. 6. ff. de V. S. Non procedit autem in præscriptione longissimi temporis, fac. l. 3. 4. 7. C. de præscript. 30. annor. nec diversum hac in re Jure Canonico esse constitutum trad. Gilken. d. part. 2. memb. 1. c. 16. n. 3. & seqq.*

LXXXVII.

III. Q. An ut heredi ita & successori particulari, veluti emptori, donatario aut legatario, qui rem m. f. & sciens alienam esse accepit, possessio b. f. antecessoris ad usucapionem proficit? *N. l. 13. §. 1. ff. de acq. poss. l. 2. §. 17. ff. pro empt.*

LXXXVIII.

IV. Q. An successor particularis b. f. possessor, possit uti accessione possessionis antecessoris sui, cum antecessor ab initio quidem bonâ fide possedit, sed post cœptam usucapionem rescivit rem alienam esse? *Affirm. per l. 7. §. 5. ff. pro empt. d. l. 13. §. 1. ult. ff. de acq. poss. vid. etiam l. un. §. Hoc tantummodo. vers. in omnibus. C. de usucap. transform. Quod an in rebus mobilibus etiam procedat, dubium videtur, propter regulam, §. 2. vers. nam qui sciens. Inst. h. t. quòd fac. l. 6. 16. C. de furt. l. 1. C. de usuc. pro empt. l. 2. C. de usuc. pro Don. vid. tamen. Cujac. ad d. l. 7. §. 6. ff. pro empt.*

LXXXIX.

V. Q. An successor particularis rei à defuncto m. f. possessæ sed sibi b. f. traditæ, usucapionem ex sua personâ inchoare & perficere possit? *Affirm. Nec interest ex causa onerosa eam acceperit, an ex causa lucrativa. d. l. un. §. Hoc tantummodo. vers. in omnibus. C. de usuc. transform. l. 5. ff. de div. temp. præscript. tit. ff. & C. pro don. & tit. ff. pro legat. l. pen. C. de præscript. 30. annor. vid. l. 4. §. 27. & seqq.*

seqq. ff. dol. except. Donell. Enucl. lib. 5. cap. 20. & ibi Hillig. in not. lit. H.

X C.

Hæc accessio possessionum locum etiam habet in usucapione rerum incorporalium. l. 18. §. 1. ff. quem. serv. amitt. neq; hinc usucapionem libertatis servitutum Urbanarum excipere necesse est, propter. l. 32. §. 1. ff. de S. P. U. vid. Accurf. Ibid.

X C I.

Ultimum requisitum, est tempus legitimum, l. 3. ff. b. t. cujus ratio in usucapione non à momento ad momentum, ut aliàs, exemplo l. 6. ff. de O. & A. l. 3. §. 3. ff. de minor. N. 23. sed totus postremus dies computatur, hoc est, ultimus dies cœptus, pro completo habetur. l. 6. 7. ff. h. t. l. pen. pr. ff. de div. temp. præscript. exemplo. l. 1. ff. de manumiss. l. 5. ff. qui test. fac. poss. l. 132. 134. ff. de V. S. vid. Don. Enucl. d. lib. 5. c. 19. & Hillig. in not. lit. C. D.

23

X C I I.

Illud autem tempus pro varietate usucapionum & præscriptionum non uniforme, sed varium à legislatoribus statutum est. pr. Inst. h. t. t. c. de præscript. long. temp. & t. t. c. de præscript. 30. vel 40. annor.

X C I I I.

Primæ igitur speciei usucapionis, quæ est rerum mobilium, ab Imperatore Justiniano spatium triennii fuit præscriptum, quo elapso dominium rei plenè quæsitum est. pr. Inst. h. t. l. unic. C. de usuc. transform.

X C I V.

Hic Q. Utrum hæreditas, ex solis constans mobilibus, quo ad usucapionis effectum, mobilium, an verò immobilium jure censenda sit? Neutro jure, quo ad usucapionem, eam habendam esse, puto si consideratur ut universitas. quò fac. l. 7. C. de her. petiti. Quod si considerantur res hereditariæ tanquam singulæ, à b. f. possessoribus, ad quos sine vitio pervenerunt, rectè usucapiuntur. l. 25. §. 7. ff. d. t. vid. thes. 74. & seqq. Gebhard. d. tract. c. 2. §. 2. n. 1.

X C V.

Secundæ speciei usucapionis, quæ est rerum immobilium, & vocatur longi temporis præscriptio, jure Justiniano. decennium. in-

D

ter præfentes, vicennium verò inter absentes præfixum est. *pr. Inst. h. t. l. unic. C. de usucap. transf. t. t. C. de præscript. long. temp.* ita ut si quis quibusdam annis præfens sit, quibusdam absens, ei super decennium adiciantur tot anni, quot annis in decennio absens fuit. *N. i 9. c. 7. & ex ea Auth. si quis. C. d. t.*

XCVI.

Præfentes autem dicuntur non respectu rei quæ usucapitur, neq; respectu personæ, quæ usucapitur, sed respectu domicilii, quod uterq; hoc est, tam possessor quam cuius res longo tempore capitur, in eadem provincia, sub eodem præfide & regimine, licet in diversis civitatibus habet, *l. ult. C. de præscript. long. temp.* Absentes verò dicuntur, qui domicilium in diversis provinciis habent. *d. l. ult. vers. fin autem. Schmid. h. t. de spec. præscript. n. 4.*

XCVII.

Huic consequens est, ut contra eum, qui in eadem quidem Provincia cum præfribente degit, in aliâ verò domicilium habet, non ut præfentem, sed veluti absentem præscriptio complenda sit. *arg. d. l. ult. C. de præscript. long. temp. Gebhard. d. tract. c. 3. §. 1. n. 4.*

XCVIII.

Quæritur hîc, An Præfentes dici possint, qui in confinio duarum provinciarum domicilia habent? *N. d. l. ult. C. de præscript. long. temp. Donell. d. lib. 5. c. 19. in pr.*

XCIX.

Hodiè mutatâ Provinciarum formâ antiquâ, præfentes dici, qui sub eadem sunt præfectura, vel qui eundem habent Judicem, *not. Obrecht. disput. de Usucap. th. 27c. & ex eo Gebhard. d. c. 3. §. 1. n. 6.*

C.

Quod de tempore decennii & vicennii in longi temporis præscriptione necessario dictum est, ex parte mutavit Justin. in *N. 119. c. 6. & Authent. mala fidei. C. de præscript. long. temp.* quâ constituitur ut is qui rem immobilem à m. f. possessore accepit bonâ fide, tum demum eam 10. vel 20. annis ulucapiat, cum dominus scivit rem suam ab alio possideri: quod si hoc ignoret, XXX. annorum possessio necessaria est. Neq; tamen in hac specie usucapionem penitus

632
nitus sublatam, sed tantum in longius tempus dilatam esse arbitror.
Schneid. ad §. 4. n. 43. Inst. de Actio. Hillig. in Don. Enucl. lib. 20. c. 8. lit. R. in not.

C I.

Hic Q. I. An dispositio d. N. locum habeat, cum is qui bona fide ab initio fundum possedit, & usucapere cepit, eundem, postquam eum alienum esse cognovit, alii b. f. accipienti tradidit? Non videtur. *fac. alleg. sup. th. 85. vid. Gilken. d. part. 2. memb. 2. c. 7. n. 21. & seqq.*

C II.

II. Q. An d. N. procedat, cum is qui a m. f. possessore rem accepit b. f. eam alii b. f. emptori iterum vendidit? *Neg. Gilken. d. c. 7. n. 13. & seqq. Gothofred. in not. ad d. N. & d. Authent. tum præcipue, cum secundus emptor non utitur accessione possessionis antecessoris, sed suam tantum possessione usucapionem absolvit. fac. l. 4. §. 27. 31. ff. de dol. except. sup. th. 86.*

C III.

Huic affinis est præscriptio longissimi temporis, quæ XXX. vel XL. annorum cursu perficitur: & nec titulum requirit, nec bonam fidem, atq; omnibus actionibus tam personalibus & mixtis, quam realibus finem imponit. *tot. tit. C. de præscript. 30. vel 40. annor. ut & præscriptio immemorialis, quam centum annis aut pluribus communiter definiunt. Exemplum ejus est in l. 23. C. de SS. Eccles. l. 3. §. 4. ff. de acq. cottid. c. 26. Ext. de V. S. c. 1. de præscript. in 6. posse tamen immemoriam præscriptionem nonnunquam majorem esse centenariam, nonnunquam minorem, trad. Obrecht. disput. de præscript. th. 280. plures præscriptionum species, vid. apud. Schneid. d. loco.*

C IV.

Finis Usucapionis & Præscriptionis est bonum publicum, ne scilicet rerum dominia semper sint in incerto. *l. 1. ff. b. t. pr. Inst. h. t. & ut litium ac controversiarum finis esset. l. ult. ff. pro suo.*

Finis.

C V.

Effectus est, ut rerum, quas usucapimus triennio, vel longo

Effectus.

tempore, plenum dominium acquiramus. l. 3. ff. h. t. pr. J. ff. h. t. l. unic.
C. de usu ap. transform. l. 26. C. de pact. Ulpian. in fragm. tit. 19. §. 7.
Neq; hîc distinguendum puto inter usucapionem rerum mobilium,
& immobilium, sive longi temporis præscriptionem. Ut ut enim
Jure antiquo inter eas hac in re differentia fuerit, ea tamen per Con-
stitutionem Justin. sublata est. l. unic. C. de usucap. transform. l. unic.
C. de nudo Jure Quirit. coll. §. 40. Just. de R. D. pr. J. ff. h. t. Donell. Enucl.
lib. 3. c. 29. & ibi Hüllig. in not. lit. A. Wesenb in ex. h. t. n. 14. Obrecht.
diss. de usucap. th. 304. & seqq. Amplif. Dn. D. Bitseb. de Theaurus, di-
ssert. 2. th. 175. Gilken. d. loc. part. 1. c. 3. n. 27. & seqq. C. J. A. d. tit. 3.
hes. 2. & 3.

CVI.

Ex hoc effectu fluunt alia Jura, quæ Jure Domini Dominis re-
rum competunt: veluti actio in rem, seu Rei vindicatio, adversus
quemvis possessorem, eum etiam qui ante usucapionem rei usuca-
ptæ dominus fuit. l. 23. de R. V. quò fac. l. 8. pr. C. de præscrip. 30. ann. &
proindè multò magis exceptio adversus eum, qui eâ de re litem mo-
vet. l. 1. §. 4. ff. de superfic. l. 1. C. pro don. l. 4. C. pro empt.

CVII.

Non tamen, ut dominium & rei vindicatio, ita etiam actiones
personales rei usucaptæ nomine adversus usucipientem competen-
tes extinguuntur: sed nonnunquam perfectâ usucapione, ad rem u-
sucaptam persequendam superflunt. exempl. l. 15. §. 1. ubi Glos. ff. de
condict. indeb. l. 13. pr. cum. l. 33. ff. de mort. c. donat. Pac. Euanthoph.
cent. 3. quæst. ult.

CVIII.

Quod suprâ de effectu usucapionis (th. 105, & 106.) dictum est,
etiam obtinet illis casibus, quibus longi temporis præscriptio ad 30.
annos extenditur. N. 11. c. 6. sup. th. 100. quod etiam referri potest. N.
22. c. 24. & Auth. nisi tricennale. C. de bon. matern.

CIX.

Aliàs præscriptio 30. annorum non videtur modus acquiren-
di Domini. l. 8. §. 1. & r. r. C. de præscrip. 30. ann. l. 1. C. de annal. ex-
cept. Gilken. d. p. 1. c. 3. n. 40. & seqq. Sed possessori exceptionem tan-
tùm

053

tum tribuit, si malâ fide rem nactus sit, eamque tempore longissimo possederit. (ita ut possessione amissa nullam habeat aduersus novum possessorem recuperanda possessionis remedium, nisi forsan vi dejectus fuerit) vel præter exceptionem, etiam utilem actionem in rem ei parit, tam aduersus dominum, quam alios novos possessores, si bonæ fidei possessor fuit, juxta distinctionem l. 2. §. 2. C. de præscript. 30. ann. vid. Obrecht. disput. de præscript. th. 299. & seqq.

C X.

Affinia Usucapionis & longi temporis præscriptionis sunt. ^{Affiniae} alia præscriptiones de quibus supra passim aliquid dictum est. Quod etiam referri possunt, donatio, legatum, dos, aliq; Juris Civilis modi, quibus dominia acquiruntur. de quibus vid. C. J. A. b. r. th. 19.

C X I.

Contraria Usucapioni & Præscriptioni est usurpatio sive in-^{Contraria}terruptio, quâ cœpta usucapionis vel præscriptionis continuatio interpellatur. l. 10. C. de acquir. poss. l. 2. ff. h. r. Wesenbec. ꝛ. hic n. 15.

23

C X I I.

Hanc interruptionem duplicem Dd. statuunt, unam naturalem, aliam civilem : Et illam quidem contingere tradunt, quando possessio aliquo facto interrumpitur & verè amittitur. Hanc verò, quando subtilitate & autoritate Juris, veluti per litis contestationem aut judicis interpellationem, continuatio possessionis interpellatur. Wesenb. cit. loco. Obrecht. d. disp. de Usucap. th. 383. 410. C. J. A. d. tit. 3. de usurpat. th. 2.

C X I I I.

Ad naturalem interruptionem pertinent modi quibus possessio amittitur. de quibus vid. C. J. A. d. lib. 41. tit. 2. th. ult. Veluti cum quis vi possessione deicitur, vel alicui res eripitur. l. 5. ff. h. r. vel is cui res aliena ab eo qui usucapere cœpit, pignori data, commodata, aut locata est, alii eam tradiderit, possessionis domino intervertendæ causâ. l. 33. §. 4. ff. h. r. l. 11. §. 2. ff. de acq. poss. neq; hoc mutatum videtur per l. ult. C. de acq. poss. ut tr ad. Cujac. in comment. ad d. l. ult.

Hic Q Cum possessio tigni (hoc est materia ex qua ædificia fiunt. §. 29. *Inst. d. R. D. l. 62. ff. de V. S.*) amittatur, cum illud ædibus jungitur. l. 23. ff. h. t. quòd fac. d. §. 29. *Inst. de R. D. l. 7. §. 10. ff. de acq. rer. dom. l. 23. §. pen. & ult. ff. de R. V.* An si quis tignum alienum, bonâ fide & sine vitio nactus sit, & usucapere cœperit; idq; ante impletam usucapionem ædibus jungat, cœpta usucapio interrumpatur? *pro Neg. fac. l. 30. §. 1. ff. h. t. ut eam explic Cujac. Ibid.*

Interruptâ sic usucapione naturaliter, is qui possidere desit, etsi possessionem iterum apprehendat, tempora tamen priora ei non computantur, sed usucapio de novo inchoanda est; quæ etiam impeditur, si tempore apprehensæ denud possessionis quis sciverit rem alienam esse. l. 5. l. 15. §. penult. ff. h. t. l. 7. §. 4. ff. pro empt.

Civilem usurpationem, vel interruptionem iterum dividunt in judicialem & extrajudicialem. Fit enim variis modis, veluti conventionione, sive in jus vocatione. l. 3. l. 7. *pr. C. de præscript. 30. ann. vel factâ à domino contestatione. juxta l. 2. C. de annal. except. & aliis modis. vid. Cujac. lib. 27. observ. c. 32.*

Hac in re differentia videtur esse inter usucapionem, & longi temporis præscriptionem. Illa enim litis contestatione non interrumpitur: sed lite contestata currit, & impleri potest, ac possessore absoluto rata & firma manet eo verò cõdeinnatio quodammodo rescinditur & irrita fit. l. 17. in fin. l. 18. 21. ff. de R. V. l. 9. §. 6. ff. ad Exhib. l. 2. §. ult. ff. pro empt. Hæc verò interrumpitur litis constitutione: adeò, ut nequidem omisâ lite ab actore, vel possessore absoluto, continuari aut impleri possit, sed de novo eam inchoare necesse sit. l. 10. C. de acq. poss. l. 1. 2. 10. C. de præscript. longi temp. l. 24. C. de R. V. N. 119. c. 6. Auth. male fidei. C. de præscript. long. temp. Cujac. in Comment. ad tit. C. de præscript. longi temp. Wesenbec. 7. ff. h. t. n. 15.

Hic Q. An usucapio & longi temporis præscriptio solâ citatione interrumpantur? Neg. videtur per alleg. ad rh. præced. nisi propter rei tergiversatione, qui litem secum contestari passus non est, lis pro contestata habeatur. l. 2. vers. si verò C. ubi in rem act. l. 10. §. 2. ff. si quis caut. in jud. l. 174. ff. de R. J. Gail. lib. 1. obs. 74. n. 22. Wurmser. Pract. obser. tit. 4. obs. 3. Gebhard. de Usucap. c. 3. §. ult. n. 4.

CXIX.

Multò minus igitur extrajudicialis denunciatio ceptum usucapionis, vel L. T. præscriptionis cursum sistit. Certis tamen casibus Domino per denunciationem extrajudicialem, eam interpellare concessum est, juxta l. 2. C. de ann. except.

CXX.

De interruptione q. possessionis rerum incorporalium disceptatur, An extrajudicialis prohibitio, facta verbis, vel facto; denunciatione puta, sive pro testatione, aut pignoratione, ad hoc sufficiat? Affir. Wesenbec. & Dd. ab eo alleg. ff. h. t. n. 15. in fin. Quod quidem, si adversarius in istâ prohibitione acquievit, certum est. At si post eam per usum continuatum in sua possessione permanfit. fac. l. ult. ff. de servitut. cum similit. non immeritò in dubium vocatur. l. 10. pr. ff. si serv. vind. l. ult. in fin. C. de præscript. long. temp. & c.

CXXI.

Longissimi temporis præscriptio conventionem seu citationem sola, sine litis contestatione, interrumpitur, ita ut eam de novo inchoare necesse sit. l. 3. 7. pr. §. 5. C. de præscript. 30. ann. Gail. & Wurmser. ad. loc. Obrecht. disput. de præscript. th. 322. & seqq. Wesenbec. a. ff. h. t. n. 15. in fin.

CXXII.

Jure Canon. mala fides quovis tempore superveniens usucapionem

23

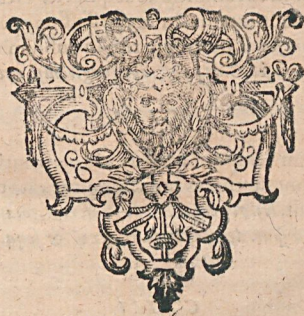
tionem interruptit. *sup. th. 65* Hic Q. An denunciatio extrajudicialis possessorem semper constituat in malâ fide ad hunc effectum ut usucapio interpellatur? *Neg. vid. Gilken. d. part. 2. memb. 2. c. 2. n. 31. & mult. seqq.*

CXXIII.

Denique ad contraria usucapionis referri possunt, quæ non penitus eam interruptunt & tollunt; sed impediunt tantum & sistunt aliquandiu, donec remoto impedimento iterum continuetur: veluti ætas pupillaris, *sup. th. 49. l. 3. 7. C. de præscript. 30. ann. Wesenbec. ꝑ. d. t. n. 15. in princ. Obrecht. d. disput. thes. 575.* Ut & quæ Usucapionem vel præscriptionem perfectam & impletam rescindunt; ut restitutio in integrum, *sup. th. 52. & c.*

Et de his hætenus pro instituto
satis.

DEO sit Laus, Honor & Gloria.

TRA SSBurg, Diss., A627-23

ULB Halle
004 527 275

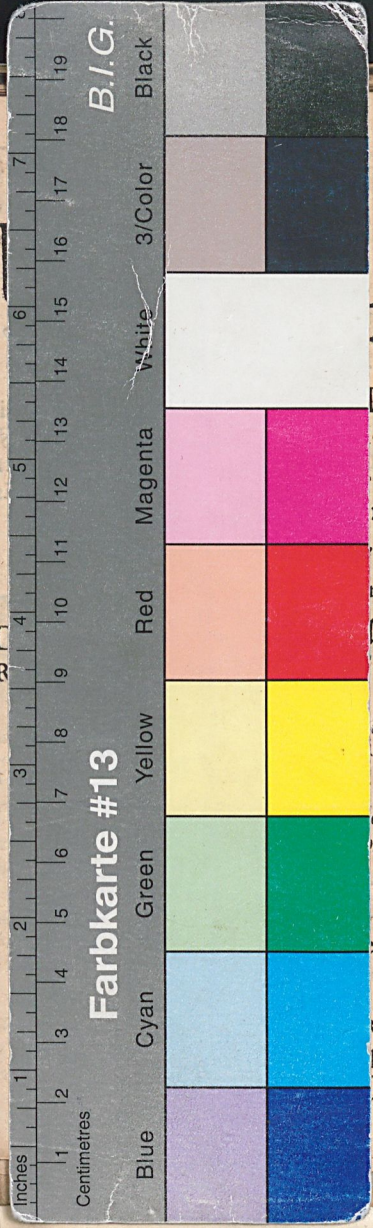
3

56

1077

JURIDICA, 47⁶⁷⁹.
 XXXXI

APIO-
LONGI
 PRÆSCRI-
 BUS, 16298.

RISTO;
 ,
 nfulatissimo

(ach/ J. U. D. FLO-
 ORATENSIVM UNI-
 ORDINARIO, ET P. T.
 gniffimo : Præptore &
 es vitæ co-
 :

et in Auditorio
 rum :

Martii,
 BUS KAMM
 nsis.

O R A T I.
 ISTIANI GLASERI
 pographi.

A. DC. XXIX.

23

